

Abstract

Whereas recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world. Whereas disregard and contempt for human rights have resulted in barbarous acts which have outraged the conscience of mankind, and the advent of a world in which human beings shall enjoy freedom of speech and belief and freedom from fear and want has been proclaimed as the highest aspiration of the common people. Whereas it is essential, if man is not to be compelled to have recourse, as a last resort, to rebellion against tyranny and oppression, that human rights should be protected by the rule of law. Whereas it is essential to promote the development of friendly relations between nations. Whereas the peoples of the United Nations have in the Charter reaffirmed their faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom. Whereas Member States have pledged themselves to achieve, in cooperation with the United Nations, the promotion of universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms. Whereas a common understanding of these rights and freedoms is of the greatest importance for the full realization of this pledge. Now, therefore, The General Assembly, proclaims this Universal Declaration of Human Rights as a common standard of achievement for all peoples and all nations, to the end that every individual and every organ of society, keeping this Declaration constantly in mind, shall strive by teaching and education to promote respect for these rights and freedoms and by progressive measures, national and international, to secure their universal and effective recognition and observance, both among the peoples of Member States themselves and among the peoples of territories under their jurisdiction.

Obsah

Uvod do digitálnych humanitných vied	1
Definícia DH	1
História DH	1
Vzťah DH a tradičných humanitných vied	2
Ústredné teórie a pojmy	3
Interdisciplinarita v DH	3
Humanitné disciplíny (literatúra, história, filozofia, umenie, lingvistika)	4
Výpočtové metódy (programovanie, dátové modelovanie, strojové učenie)	4
Knižničné a informačné vedy (metadáta, digitálne archivovanie)	5
Sociálne vedy	5
Digitálna zbierka slovenskej prózy (prípadová štúdia)	7
Opis výskumného projektu	7
Technologické minimum	
XML	7
TEI (Text Encoding Initiative)	27
HTML	28
CSS	28
TEI Publisher	28
Linux	28
Programovacie jazyky	28
Digitalizácia: Od tlačenej stránky k strojovo čitateľnému textu	30
Kódovanie: Štruktúrovanie textu podľa schémy TEI	30
Prezentácia: Publikovanie pomocou TEI Publisher	31
Bibliografia	33

Úvod do digitálnych humanitných vied

Definícia DH

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

História DH

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent

Úvod do digitálnych humanitných vied

fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

Vzťah DH a tradičných humanitných vied

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

Ústredné teórie a pojmy

Nullam eu ante vel est convallis dignissim. Fusce suscipit, wisi nec facilisis facilisis, est dui fermentum leo, quis tempor ligula erat quis odio. Nunc porta vulputate tellus. Nunc rutrum turpis sed pede. Sed bibendum. Aliquam posuere. Nunc aliquet, augue nec adipiscing interdum, lacus tellus malesuada massa, quis varius mi purus non odio. Pellentesque condimentum, magna ut suscipit hendrerit, ipsum augue ornare nulla, non luctus diam neque sit amet urna. Curabitur vulputate vestibulum lorem. Fusce sagittis, libero non molestie mollis, magna orci ultrices dolor, at vulputate neque nulla lacinia eros. Sed id ligula quis est convallis tempor. Curabitur lacinia pulvinar nibh. Nam a sapien.

Interdisciplinarita v DH

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

Pellentesque dapibus suscipit ligula. Donec posuere augue in quam. Etiam vel tortor sodales tellus ultricies commodo. Suspendisse potenti. Aenean in sem ac leo mollis blandit. Donec neque quam, dignissim in, mollis nec, sagittis eu, wisi. Phasellus lacus. Etiam laoreet quam sed arcu. Phasellus at dui in ligula mollis ultricies. Integer placerat tristique nisl. Praesent augue. Fusce commodo. Vestibulum convallis, lorem a tempus semper, dui dui euismod elit, vitae placerat urna tortor vitae lacus. Nullam libero mauris, consequat quis, varius et, dictum id, arcu. Mauris mollis tincidunt felis. Aliquam feugiat tellus ut

Ústredné teórie a pojmy

neque. Nulla facilisis, risus a rhoncus fermentum, tellus tellus lacinia purus, et dictum nunc justo sit amet elit.

Humanitné disciplíny (literatúra, história, filozofia, umenie, lingvistika)

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

Výpočtové metódy (programovanie, dátové modelovanie, strojové učenie)

Pellentesque dapibus suscipit ligula. Donec posuere augue in quam. Etiam vel tortor sodales tellus ultricies commodo. Suspendisse potenti. Aenean in sem ac leo mollis blandit. Donec neque quam, dignissim in, mollis nec, sagittis eu, wisi. Phasellus lacus. Etiam laoreet quam sed arcu. Phasellus at dui in ligula mollis ultricies. Integer placerat tristique nisl. Praesent augue. Fusce commodo. Vestibulum convallis, lorem a tempus semper, dui dui euismod elit, vitae placerat urna tortor vitae lacus. Nullam libero mauris, consequat quis, varius et, dictum id, arcu. Mauris mollis tincidunt felis. Aliquam feugiat tellus ut neque. Nulla facilisis, risus a rhoncus fermentum, tellus tellus lacinia purus, et dictum nunc justo sit amet elit.

Pellentesque dapibus suscipit ligula. Donec posuere augue in quam. Etiam vel tortor sodales tellus ultricies commodo. Suspendisse potenti. Aenean in sem ac leo mollis blandit. Donec neque quam, dignissim in, mollis nec, sagittis eu, wisi. Phasellus lacus. Etiam laoreet quam sed arcu. Phasellus at dui in ligula mollis ultricies. Integer placerat tristique nisl. Praesent augue. Fusce commodo. Vestibulum convallis, lorem a tempus semper, dui dui euismod elit, vitae placerat urna tortor vitae lacus. Nullam libero mauris, consequat quis, varius et, dictum id, arcu. Mauris mollis tincidunt felis. Aliquam feugiat tellus ut neque. Nulla facilisis, risus a rhoncus fermentum, tellus tellus lacinia purus, et dictum nunc justo sit amet elit.

Nullam eu ante vel est convallis dignissim. Fusce suscipit, wisi nec facilisis facilisis, est dui fermentum leo, quis tempor ligula erat quis odio. Nunc porta vulputate tellus. Nunc rutrum turpis sed pede. Sed bibendum. Aliquam posuere. Nunc aliquet, augue nec adipiscing interdum, lacus tellus malesuada massa, quis varius mi purus non odio. Pellentesque condimentum, magna ut suscipit hendrerit, ipsum augue ornare nulla, non luctus diam neque sit amet urna. Curabitur vulputate vestibulum lorem. Fusce sagittis, libero non molestie mollis, magna orci ultrices dolor, at vulputate neque nulla lacinia eros. Sed id ligula quis est convallis tempor. Curabitur lacinia pulvinar nibh. Nam a sapien.

Knižničné a informačné vedy (metadáta, digitálne archivovanie)

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

Aliquam erat volutpat. Nunc eleifend leo vitae magna. In id erat non orci commodo lobortis. Proin neque massa, cursus ut, gravida ut, lobortis eget, lacus. Sed diam. Praesent fermentum tempor tellus. Nullam tempus. Mauris ac felis vel velit tristique imperdiet. Donec at pede. Etiam vel neque nec dui dignissim bibendum. Vivamus id enim. Phasellus neque orci, porta a, aliquet quis, semper a, massa. Phasellus purus. Pellentesque tristique imperdiet tortor. Nam euismod tellus id erat.

Sociálne vedy

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetuer adipiscing elit. Donec hendrerit tempor tellus. Donec pretium posuere tellus. Proin quam nisl, tincidunt et, mattis eget, convallis nec, purus. Cum sociis natoque penatibus et magnis dis parturient montes, nascetur ridiculus mus. Nulla posuere. Donec vitae dolor. Nullam tristique diam non turpis. Cras placerat accumsan nulla. Nullam rutrum. Nam vestibulum accumsan nisl.

V tejto kapitole opisujeme vývoj digitálneho korpusu slovenskej prózy vydanej pred rokom 1950, pričom osobitnú pozornosť v nej venujeme prieniku literárnej vedy a prostriedkov výpočtových technológií. Cieľom projektu bolo zostaviť reprezentatívnu a na výskum pripravenú zbierku beletristickej prózy, ktorá by odrážala formálny, tematický a jazykový vývoj slovenskej literatúry od polovice 19. storočia do začiatku povojnového obdobia. Korpus, ktorý čerpal z rôznych archívnych zdrojov - vrátane Slovenskej národnej knižnice, univerzitných repozitárov, jazykovedného inštitútu SAV a historických vydavateľských záznamov - pozostáva z desiatok XML súborov zodpovedajúcich schéme TEI ¹ podporujúcej prístupy blízkeho aj vzdialeného čítania. Tento štruktúrovaný súbor údajov umožňuje celý rad vedeckých výskumov, od štylistickej analýzy a klasfikácie žánrov až po sieťové modelovanie autorských a publikačných kontextov. Namiesto vytvárania uzavretého kánonu projekt poskytuje otvorenú platformu na skúmanie literárnej histórie prostredníctvom počítačových nástrojov, pričom zostáva zakotvený v interpretačných tradíciách humanitných vied.

Opis výskumného projektu

Technologické minimum

XML

V digitálnych humanitných vedách nie je výber formátu na reprezentáciu textových údajov neutrálnym rozhodnutím, pretože určuje, čo môžeme s textom robiť, ako ho interpretu-

 $^{^{1}}$ Text Encoding Initiative

jeme a ako ho zdieľame s ostatnými. Medzi voľby, ktorá sú zrejme najbližšie bežnému užívateľovi, patria formáty textových procesorov, ako napríklad .docx programu Microsoft Word alebo .odt súbory používané v OpenOffice. Tie ponúkajú vizuálne orientované prostredie, v ktorom môžu používatelia písať, upravovať a formátovať texty bez potreby hlbších technických znalostí. Funkcie ako tučné písmo, kurzíva, poznámky pod čiarou a nadpisy sú vďaka intuitívnemu užívateľskému rozhraniu ľahko použiteľné a spoluprácu s ďalšími ľuďmi zjednodušujú integrované funkcie komentovania alebo systémy sledovania zmien. Pri bežnom narábaní s textom v digitálnom prostredí sú vďaka takejto jednoduchosti používania procesory jasnou voľbou.

Táto voľba však so sebou nesie určité obmedzenia, pre ktoré nie sú textové procesory, resp. súborové formáty, ktorými tieto programy reprezentujú texty, vhodné pre ciele, ktoré sledujeme v digitálnych humanitných vedách. Tieto obmedzenia nie sú len technickými prekážkami, ale ovplyvňujú aj spôsob interpretácie, zdieľania a uchovávania textov vo vedeckej práci, ktorá čoraz viac závisí od štruktúrovaných, pre počítače zrozuminteľných údajov.

Jedným z najzásadnejších problémov je, že textové procesory sú navrhnuté s ohľadom na vizuálnu prezentáciu textov, nie vzhľadom na ich sémantickú zrozumiteľnosť. Funkcie formátovania textu, ktoré tieto programy poskytujú, sú zamerané na to, ako text vyzerá pre čitateľa: tučné písmo pre zvýraznenie, kurzíva pre nadpisy, zalomenie riadkov pre odseky. Táto prezentácia však v sebe nenesie žiadne informácie o význame alebo funkcii danej časti textu. Tučným písmom zvýraznený výraz v programe Word môže označovať rečníka v divadelnej hre, postavu v románe alebo nadpis v odbornom článku, čo stroj, bez ďalšej informácie, nemôže vedieť. Absencia sémantického značenia veľmi sťažuje extrakciu, analýzu alebo opakované spracovanie textu pomocou výpočtovej techniky. Aj keď je vizuálne formátovanie konzistentné, základná štruktúra súboru je zvyčajne neprehľadná, keďže je uložená ako zazipovaná zbierka binárnych súborov, ktoré je ťažké analyzovať bez špecializovaných nástrojov.

Okrem toho sú súbory textových procesorov často nekonzistentné a idiosynkratické. Používatelia volia rôzne formátovanie v závislosti od osobných zvykov, inštitucionálnych šablón alebo predvolených nastavení softvéru. Jedna vedkyňa môže používat kurzívu pre názvy kníh, iný môže používat úvodzovky. Niektorí môžu ručne vkladat zalomenia riadkov, aby vytvorili dojem medzier, iní sa spoliehajú na štýly. Tieto nezrovnalosti sa v spoločných

alebo rozsiahlych projektoch rýchlo hromadia, takže automatizované spracovanie alebo analýza sú bez rozsiahleho čistenia a štandardizácie nespoľahlivé.

Ďalšou nevýhodou je netransparentnosť verziovania zmien súborov textového procesora. Word síce ponúka funkcie ako "sledovanie zmien", tie však nie sú štandardizované ani prenosné medzi rôznymi platformami.

Z hľadiska uchovávania nie sú formáty textových procesorov veľmi robustné. Keďže sa spoliehajú na proprietárne alebo poloproprietárne technológie, sú náchylné na zastarávanie softvéru alebo zmeny v predvolenom správaní v jeho rôznych verziách. Súbor .docx vytvorený v programe Word 2007 sa nemusí správať rovnako v novších verziách alebo v open-source alternatívach, čo môže viesť k strate údajov, neželaným zmenám vo formátovaní alebo v rozložení textu.

Napokon, pre projekty digitálnych humanitných vied, ktorých cieľom je publikovať texty na webe, prepojiť ich s metadátami alebo zabezpečiť ich plnotextovú vyhľadateľnosť a analyzovateľnosť, sú súbory textového procesora jednoducho nevyhovujúce. Konverzia súborov .docx do vhodne štruktúrovaných formátov si zvyčajne vyžaduje buď množstvo manuálnej práce alebo použitie externých nástrojov, akým je napríklad program Pandoc, prípadne vlastné skripty - ani tie nám však nepomôžu, ak nemá pôvodný súbor konzistentnú štruktúru.

Hoci teda formáty textových procesorov vyhovujú potrebám bežného písania a akademického publikovania², ich obmedzenia sa naplno prejavia vo vzťahu k požiadavkám práce v oblasti digitálnych humanitných vied - konkrétne k potrebe modelovať, analyzovať a uchovávať texty bohatým a štruktúrovaným spôsobom. Práve tu ponúka XML (eXtensible Markup Language) robustnú alternatívu. Je to jazyk navrhnutý na reprezentáciu informácií v štruktúrovanom, pre človeka a počítač čitateľnom formáte. Pri jeho návrhu sa kládol dôraz najmä na jednoduchosť, všeobecnosť a použiteľnosť v prostredí internetu³ a vyznačuje sa silnou podporou takmer všektých ľudských jazykov vďaka kompatibilite s Unicode štandardom.⁴ Hoci mal jazyk XML pôvodne slúžiť najmä na reprezentáciu

 $^{^2\}mathrm{Predchádzajúce}$ a nasledovné argumenty však poskytujú dôvody v neprospech týchto formátov aj pre tieto použitia.

³"Extensible Markup Language (XML) 1.0 (Fifth Edition)".

⁴Ide o univerzálne kódovanie znakov určené na podporu celosvetovej výmeny, spracovania a zobrazovania písaných textov rôznych jazykov a technických disciplín moderného sveta. ("Unicode Standard")

dokumentov, v súčasnosti sa extenzívne používa na reprezentáciu ľubovoľných dátových štruktúr, 5 napríklad tých, ktoré sa vyskytujú vo webových službách. 6

Sémantická jasnosť a explicitná štruktúra

Jednou z najvýznamnejších výhod jazyka XML je schopnosť sémantického značkovania. Na rozdiel od súborov textových procesorov, ktoré používajú formátovanie predovšetkým na vizuálnu prezentáciu textu, XML umožňuje explicitné definovanie sémantického významu jednotlivých častí textu. Ak chceme, napríklad, v nejakom texte zaznamenať, že určitý reťazec znakov predstavuje meno autora, prostriedkami XML to dosiahneme tak, že danú pasáž uzavrieme v značke <author>7, ktorá má vopred definovaný význam.8 Týmto sa stane rola daného reťazca v dokumente explicitná a jednoznačná.

Táto jasnosť sa zreteľnejšie ukáže pri komplexnejších príkladoch. Historický dokument môže obsahovať vrstvené úrovne citácií, redakčných a autorských poznámok, odkazov alebo marginálií - každý z týchto prvkov možno presne reprezentovať označením pomocou prostriedkov XML. Vďaka tomu tak výskumníci môžu systematicky vyhľadávať prípady konkrétneho hovorcu, sledovať pomenované entity, identifikovať tematické vzory alebo rozlišovať medzi pôvodným textom a redakčnými zásahmi.

XML tak slúži ako nástroj pre formalizované vyjadrenie vedeckej interpretácie. Zviditeľňuje štrukturálne a interpretačné rozhodnutia, ktoré humanisti často nechávajú v ich tradičnej vedeckej produkcii implicitné. To sa obzvlášť dobre zhoduje s cieľmi tvorby kritických edícií a archívnej práce všeobecne, kde je prvoradá vernosť materiálnemu a intelektuálnemu kontextu.

Interoperabilita a znovupoužiteľnosť

Ďalšou kľúčovou výhodou XML je jeho interoperabilita. Keďže je nezávislý od výpočtovej platformy a riadi sa otvorenými štandardmi, súbory tohto formátu možno používať v širokom spektre softvérových prostredí, od databáz a webových aplikácií až po transformačné systémy a nástroje na vizualizáciu údajov.

⁵Fennell, "Extremes of XML".

⁶"What Is XML (Extensible Markup Language)?"

⁷Technickým detailom XML sa venujeme nižšie.

⁸V tomto kontexte by mohlo ísť o význam "tvorca textu, ktorého je označený reťazec časťou".

Súbor vo formáte XML možno napríklad transformovať do HTML formátu určeného na publikovanie na webe, PDF formátu vhodného pre tlač, formátu ePub používaného v elektronických čítačkách alebo dokonca do formátu JSON na integráciu do webových rozhraní v internetovom prostredí. Tieto transformácie sa zvyčajne realizujú pomocou XSLT ⁹ alebo iných transformačných "potrubí" vďaka čomu môže jeden súbor slúžiť ako zdroj pre generovania množstva rôznych výstupov bez vynakladania duplicitnej práce.

Okrem toho, keďže sa XML sa riadi striktnými pravidlami a súbory v tomto formáte môžeme validovať voči vopred definovaným modelom, je ľahké udržiavať texty dobre utvorené a vnútorne konzistentné. Toto zabezpečuje opakovateľnú použiteľnosť a zdieľateľnosť korpusov pozostávajúcich z XML súborov - nielen pôvodnými autormi, ale aj inými výskumníkmi a inštitúciami.

Strojová čitateľnosť a analýza

Vďaka hierarchickej a na pravidlách založenej štruktúre XML, poskytujú súbory v tomto formáte ideálny substrát pre dištančné čítanie, stylometriu, sieťovú analýzu, modelovanie tém a ďalšie metódy používané v digitálnych humanitných vedách. Vhodne anotované texty nám napríklad umožňujú ľahko zodpovedať otázky ako koľko ženských postáv hovorí v slovenských románoch z 19. storočia, ako často sa objavujú odkazy na určité miesta alebo ako sa mení štruktúra dialógov v čase. Na tieto typy otázok je takmer nemožné spoľahlivo odpovedať pri použití formátov textového procesora, ktoré nemajú vnútornú štruktúru potrebnú na to, aby boli vhodnými vstupmi pre automatizované spracovanie.

⁹XSLT (Extensible Stylesheet Language Transformations) je jazyk pôvodne navrhnutý na transformáciu dokumentov XML do iných XML dokumentov alebo iných formátov, ako je HTML, obyčajný text alebo formátovacie objekty XSL. Tieto formáty možno následne konvertovať do formátov, ako sú PDF, PostScript a PNG. Podpora transformácie JSON a obyčajného textu bola pridaná v neskorších aktualizáciách špecifikácie XSLT 1.0. ("XSL Transformations (XSLT) Version 2.0 (Second Edition)")

¹⁰Postupnosť automatizovaných krokov alebo procesov, ktoré konvertujú údaje z jedného formátu alebo štruktúry do iného.

Transparentnosť a uchovávanie

Keďže XML je čisto textový formát¹¹, vyznačuje sa transparentnosťou a trvácnosťou. Na rozdiel od proprietárnych formátov textových procesorov možno súbory v tomto formáte otvoriť a čítať v akomkoľvek textovom editore, v akomkoľvek operačnom systéme, bez špeciálneho softvéru.

Vďaka tomuto sa zmeny v súboroch XML dajú presne sledovať pomocou systémov na kontrolu verzií, ako je napríklad Git¹², čo je obzvlášť užitočné v kolaboratívnom vedeckom prostredí. Každá úprava, doplnenie alebo oprava sa stáva súčasťou kontrolovateľnej histórie, čo napríklad umožňuje budúcim výskumníkom pochopiť vývoj digitálneho objektu.¹³

To, že XML je čisto textový formát, znamená oddelenie obsahu od prezentácie, čo podporuje čistejšie pracovné postupy a znižuje riziko poškodenia údajov v dôsledku problémov s formátovaním. Prezentácia - či už pre web, tlač alebo mobilné zariadenia - sa dá produkovať nezávisle prostredníctvom súborov štýlov a šablón, pričom základné údaje zostanú nedotknuté.

Komunita a štandardy

XML v digitálnych humanitných vedách ťaží zo silných komunít, najmä okolo TEI (Text Encoding Initiative), ktorá poskytuje dobre vyvinutý a vyvíjajúci sa štandard pre textovú vedu. TEI ponúka nielen rozsiahly slovník elementov¹⁴ pre širokú škálu textových funkcií - poskytuje aj dokumentáciu, príklady, nástroje a komunitu vedcov, editorov a vývojárov, ktorí aktívne podporujú jeho prijatie.

Prijatím XML a TEI sa výskumníci zapájajú do ekosystému, ktorý si cení transparentnosť, udržateľnosť a vedeckú prísnosť. Toto zosúladenie so spoločnými štandardmi zvyšuje hod-

¹¹Máme tu na mysli to, čo sa v anglickom jazyku označuje ako "plain text", teda dáta, ktoré obsahujú len reprezentácie znakov čitateľného materiálu bez ich grafickej reprezentácie alebo ďalších objektov (čísiel, s pohyblivovu desatinnou čiarkou, obrázkov, atď.) Niekedy sa síce XML považuje za tzv. bohatý text ("rich text"), keďže okrem reprezentácií znakov čitateľného materiálu obsahuje aj informácie o štruktúre dokumentu alebo informácie slúžiace pre potreby vizuálnej prezentácie textu, ako napríklad, že určitá časť textu má byť v kurzíve alebo v určitej farbe, ale podstatné je, že aj tieto informácie majú formu reprezentácií pre človeka a počítače čitateľných znakov.

^{12&}quot;Git"

¹³Samozrejmým benefitom je schopnosť obnovenia predchádzajúcich verzií textov.

¹⁴XML schéme TEI sa venujeme nižšie.

notu, udržateľnosť a prístupnosť vlastnej práce, čo uľahčuje jej zdieľanie, uchovávanie a a ďalšie rozširovanie.

XML špecifikácia

Pre efektívne používanie XML formátu je dôležité pochopiť jeho základné princípy: stavebné prvky, z ktorých je vyskladaný každý dokument v tomto formáte a pravidlá určujúce akým spôsobom musia byť tieto prvky usporiadané. Predstavíme si preto oba tieto aspekty XML, pričom sa technickejšie implementačné detaily budeme snažiť prepájať s abstraktnejšími princípmi, ktorými sme v predchádzajúcom texte motivovali adopciu XML pre účely digitálnych humanitných vied.

Základné stavebné prvky XML

Elementy sú základnými jednotkami štruktúry XML, reprezentujú údaje a dávajú im význam prostredníctvom značiek a atribútov. Element sa zvyčajne skladá zo začiatočnej značky ¹⁵, obsahu a koncovej značky¹⁶.

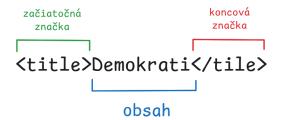

Figure 1: Štruktúra XML elementu

Okrem textu, môžu elementy obsahovať aj ďalšie elementy, atribúty alebo ich rôzne kombinácie:

<book>

```
<title>Dom v stráni</title>
<author>
<name>Martin Kukučín</name>
<dateOfBirth>1860</dateOfBirth>
```

¹⁵Reťazca znakov ohraničeného ostrými zátvorkami '<' a '>'.

¹⁶Reťazca znakov zľava ohraničeného '</' a sprava ohraničeného '>'.

```
<dateOfDeath>1928</dateOfDeath>
</author>
<size unit="words">108243</size>
<pubdate>1912</pubdate>
</book>
```

Prázdne elementy, teda tie ktoré neobsahujú text alebo iné elementy, ¹⁷ môžu vystupovať v dvoch ekvivalentných formách:

```
<element></element>
<element />
```

Názvy značiek, ktoré utvárajú elementy, podliehajú pritom nasledujúcim obmedzeniam:

- V názvoch sa rozlišujú veľké a malé písmená¹⁸
- Názvy musia začínať písmenom alebo podčiarkovníkom
- Názvy nemôžu začínať retazcom "xml" (alebo "XML", alebo "Xml" atď.)
- Názvy nemôžu obsahovať medzery
- Názvy môžu obsahovať písmená, číslice, pomlčky, podčiarkovníky a bodky

Nasledujúci zápis teda nepredstavuje korektný XML element:

```
<title>Dom v stráni</Title>
```

Atribúty poskytujú dodatočné informácie o elementoch a umiestňujú sa vo vnútri ich začiatočnej značky, prostredníctvom priradenia atribút="hodnota", pričom hodnoty atribútov sa vždy musia nachádzať v jednoduchých alebo dvojitých úvodzovkách. Prostredníctvom atribútov teda môžeme, napríklad, zaznamenať, že Hana Gregorová je slovenskou autorkou, takto:

```
<author gender="female" nationality="slovak">Hana Gregorová</author>
```

V princípe je možné všetky informácie reprezentovateľné prostredníctvom atribútov kódovať aj prostredníctvom vnorenia elementov, a naopak. Vyššie uvedený element môžeme, napríklad, preformulovať nasledujúcim spôsobom bez akejkoľvek informačnej straty:

¹⁷Takéto elementy však môžu obsahovať atribúty.

¹⁸To znamená, že <Title>, <title> alebo <TITLE> predstavujú odlišné značky

<author>

<gender>F</gender>
<nationality>SK</nationality>
<name>Hana Gregorová</name>

</author>

Atribúty však ponúkajú špecifické výhody v prípadoch, kedy by štrukturálne vnorenie bolo neefektívne alebo sémanticky nevhodné. V prvom rade umožňujú oddeliť dáta od metadát, kde obsah elementov predstavuje samotné dáta a prostredníctvom atribútov reprezentujeme informácie *o** dátach. Ak by sme chceli napríklad v nejakom literárnom texte zaznamenať, že nejaká postava predstavuje protagonistu príbehu, bolo by nevhodné tieto informácie kódovať prostredníctvom samostatných elementov¹⁹, keďže by sme tým znemožnili odlíšenie originálneho textu od našich analytických zásahov.

Okrem toho, umožňujú atribúty kompaktnejší a čitateľnejší spôsob reprezentácie jednoduchých informácií - <character role="protagonist">Šimon</character> je jednoduchšie a prehľadnejšie kódovanie, ako alternatíva, pri ktorej by sme použili samostatný element <role> pre vyjadrenie toho istého.

Napokon je použitie atribútov optimálnejšie pre niektoré výpočtové úlohy, ako je filtrovanie (napr. vyhľadávanie všetkých elementov <character> s atribútom role="protagonist") alebo validácia dokumentov voči XML schémam.²⁰

Text sa vzťahuje na neštruktúrované dáta, ktoré sú obsiahnuté v elementoch. Je to sémantické jadro dokumnetu - slová, vety a odseky, ktoré nesú význam. Pre digitálnych humanistov ide často o pôvodné literárne texty, prepisy, redakčné poznámky, atď., na ktoré s určitým výskumným zámerom aplikujú vopred definovaný model implementovaný v XML formáte.

Ak si základnú štruktúru XML dokumentu predstavíme ako strom, tak textové údaje sa zvyčajne nachádzajú v jeho listoch. To znamená, že sa vyskytujú v koncových bodoch vetiev stromu, kde nie sú žiadne ďalšie vnorené elementy, čo odráža spôsob, akým XML reprezentuje informácie: vnútorné uzly (elementy) poskytujú štruktúru a klasifikáciu, zatiaľ čo listy (textové uzly) obsahujú skutočný nositeľov analyzovaného významu.

¹⁹ Napríklad ako <role>protagonist</role>.

 $^{^{20}\}mathrm{Valid\acute{a}cii}$ sa venujme nižšie.

Elementy však môžu mať aj zmiešaný obsah, teda obsahovať tak text ako aj ďalšie elementy. V takom prípade sa text stále považuje za list, ale daný uzol nie je čisto "listový", keďže sa vďaka obsiahnutým elementom ďalej rozvetvuje. Nie každý list XML stromu však musí mať formu textu. Ak by sme napríklad chceli zaznamenať, že na určitom mieste v texte sa v origináli nachádza koniec strany, môžeme na to použiť, napríklad, prázdny element pb />, ktorý by v celkovej štruktúre dokumentu predstavoval lists stromu.

Pre vizuálnu ilustráciu stromovej štruktúry XML dokumentu, si vezmime nasledujúci fragment úvodu Kukučínovho románu *Dom v stráni*:

V stráni pod Grabovikom, staby prilepené o strmý bok, stoja domy bratov Bercov. Idúcky z dediny, vlastne mesta, prejdeš najprv popri dome Ivanovom, potom Franićovom a tretí dom je, v ktorom býva Mate. Ive je najstarší, Mate najmladší z nich. A tak i domy. Ivanov dom je najstarší a najmenší, Franićov je novší, pod ním pivnica s velikánskymi sudmi, a Mateho je už celkom nový, s akýmsi nádychom luxusu, pravda težackého, sedliackeho.

Franić dosť dávno vystavil svoj dom, ale ho nedohotovil. Vyzerá v ňom všetko akosi provizórne. Štyri steny zapáckané zhruba maltou, podlaha z dosiek, pod ktorou je spomenutá pivnica, ale povaly ešte...

Tento text, spolu s jeho metadátami, môžeme reprezentovať v XML nasledujúcim spôsobom:

<book>

</text>

</book>

Vizualizáciu štruktúry tohto dokumentu potom zachytávaFigure 2

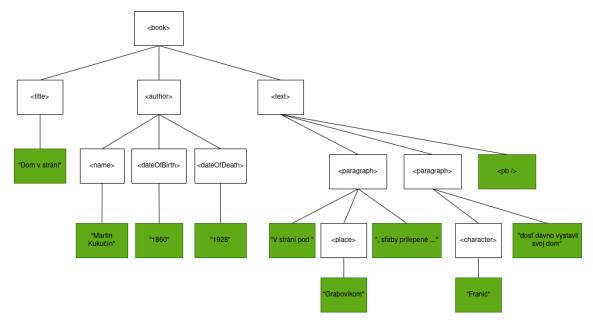

Figure 2: Vizualizácia stromovej štruktúry XML dokumentu (prvky zvýraznené zelenou predstavujú listy stromu)

Komentáre sú akákoľvek časť dokumentu nachádzajúca sa medzi <!-- a -->. Slúžia na dokumentáciu alebo vysvetlenie častí dokumentov. Parsery ich ignorujú a nemajú vplyv na štruktúru údajov:

Pokyny na spracovanie (Processing Instructions) informujú aplikácie, ako majú spracovať dokument alebo niektorú z jeho častí. Príkladom takýchto inštrukcií je tzv. deklarácia XML dokumentu:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" standalone="yes" ?>
```

Ak sa v dokumente nachádza²¹, tak musí byť umiestnená na jeho úplnom začiatku. Obsahuje informácie o kódovaní²², verzii²³ a "standalone" stav dokumentu²⁴. Deklarácia slúži ako hlavička metadát, ktorá umožňuje parserom a procesorom správne interpretovať obsah dokumentu.

CDATA (Character Data) predstavujú bloky textu, ktoré parsery neinterpretujú ako XML kód. Znaky ako '<', '>' sa v týchto sekciách teda považujú za bežné znaky, nie ako začiatok alebo koniec značiek. Užitočné je to, napríklad, keď by sa v analyzovanom texte nachádzali sekvencie, ktoré by parser štandardne indentifikoval ako indikácie XML prvkov, pričom by sme potrebovali, aby parser tieto pasáže ponechal neinterpretované. Zabezpečíme to tak, že ich ohraničíme na začiatku značkou "<!CDATA[" a na konci "]]>". Čokoľvek takto ohraničené sa považuje za "surový" text. Ak by sme teda chceli zakódovať úvodnú pasáž z predchádzajúcej sekcie ("Pokyny na spracovanie") do XML, museli by sme to spraviť, napríklad, takto:

```
<section>
```

```
<title>Pokyny na spracovanie (Processing Instructions)</title>

        informujú aplikácie, ako majú spracovať dokument alebo niektorú z jeho častí.
        Príkladom takýchto inštrukcií je tzv. deklarácia XML dokumentu:

        <![CDATA[<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" standalone="yes" ?>]]>
</section>
```

Menné priestory v komplexných XML dokumnetoch, ktoré využívajú kombináciu viacerých slovníkov, môže dochádzať ku konfliktom názvov. Dve rôzne schémy môžu,

 $^{^{21}{\}rm Nie}$ je to povinná súčasť XML dokumentov, ale obsahuje informácie, ktoré zjednodušujú ich spracovanie automatizačnými nástrojmi, takže je vhodné ju vždy uvádzať.

²²V tomto prípade ide o kódovanie znakov UTF-8 (*Unicode Transformation Format – 8-bit*) definované už spomínaným štandardom Unicode. V skratke ide o to, že Unicode priraďuje jednotlivým znakom čísla v hexadecimálnej sústave (napríklad U+0041 pre veľké latinizované písmeno A) a UTF-8 priraďuje týmto kódom čísla binárnej sústave. Pre vysvetlenie motivácie tohto dvojitého kódovania pozri ("History of Unicode"). UTF-8 je najrozšírenejším kódovaním, keďže podporuje takmer všetky jazyka sveta.

²³Verzia 1.0, definovaná v roku 1998, je nejrozšírenejšou a odporúčanou verziou XML. Okrem nej existuje aj verzia 1.1, ktorá sa od predchádzajúcej verzie líši v niekoľkých ohľadoch. Tie tu však nebudeme uvádzať, keďže novšia verzia je málo rozšírená a jej špecifiká pre nás nie sú pre nás podstatné. Ďalšie verzie XML zatiaľ neexistujú.

²⁴Ide o informáciu, či je dokument závislý výhradne od informácií, ktoré sa v ňom náchádzajú ('yes') alebo nie ('no').

napríklad, definovať element <title> s rôznym významom. Menné priestory poskytujú mechanizmus na predchádzanie takýmto nejednoznačnostiam prostredníctvom identifikácie pôvodu každého elementu alebo atribútu. V XML dokumente odlíšenie elementov s rovnakým názvom dosiahneme tak, že pred značku každého z nich pripojíme prefix zložený z názvu ich menného priestoru a dvojbodky. Teda, za predpokladu, že jeden variant elementu <title> pochádza z menného priestoru 'a' a druhý z priestoru 'b', môžeme ich v dokumente odlíšiť ako <a:title> a <b:title>.

Pre použitie takýchto prefixov však musíme v dokumente menné priestory zadefinovať prostredníctvom atribútu xmlns obsiahnutého buď v začiatočnej značke daného elementu alebo v značke niektorého z jeho rodičov²⁵ Deklarácia menného priestoru má syntax: xlmns:prefix="URI", pričom URI (Uniform Resource Identifier) nemusí nevyhnutne predstavovať existujúcu internetovú adresu.²⁶ V dokumente by použitie dvoch variant <title> mohlo vyzerať nasledovne:²⁷

```
<a:title xmlns:a="https://xml.namespaces.org/a"
    xlmns:b="https://xml.namespaces.org/b">
    <b:title>Malka</b>
    <text>
        <b:title>Stretnutie</b:title>
            Bol som vtedy v nočnej.
            Pal som v nočnej službe, aby ste ma lepšie rozumeli.
            ...
            </dastitle>
</dastitle>
```

Modelovanie obsahu prostredníctvom XML Ako sme už uviedli, základom XML je stromový model, hierarchická štruktúra, v ktorej každý element (alebo "uzol") môže obsahovať podriadené prvky, ktoré tvoria vnorené vrstvy. Táto štruktúra nie je ľubovoľná, ale odráža spôsob, akým organizujeme a premýšľame o informáciách. To nám umožňuje

²⁵Typicky sa menné priestory definujú v koreňovom elemente dokumentu.

²⁶Často sa však ako URI používa adresa stránok, na ktorých sa nachádzajú informácie o danom mennom priestore, resp. o schéme, ktorá s ním je asociovaná.

²⁷<a:title> tu predstavuje "knižný titul" a <b:title> "nadpis".

reprezentovať rôzne konceptuálne vztahy odrážajúce logickú, textovú a sémantickú organizáciu modelovaného obsahu.

Vzťah časti a celku (známy aj ako *meronymia*) je jedným z najprirodzenejších spôsobov použitia vnorenia XML elementov, pričom vyjadruje to, ako menšie jednotky spolu utvárajú väčší celok. Pre ilustráciu si vezmime knihu rozdelenú na kapitoly a odseky:

Vzťahy medzi elementami <book>, <chapter>, <title> a <paragraph> tu odrážajú fyzickú štruktúru knihy, t.j., že každá kapitola je súčasťou knihy a každý odsek je súčasťou príslušnej kapitoly.

Typologické vzťahy hierarchické vzťahy stelesnené v XML strome môžu ďalej reprezentovať to, že určité entity sú inštanciami nejakej kategórie. Vezmime si napríklad nasledujúci zoznam postáv nejakého románu:

```
<characters>
  <character role="protagonist">Anna</character>
  <character role="antagonist">Juraj</character>
```

</book>

```
<character role="supporting">Mária</character>
</characters>
```

Každá postava (reprezentovaná značkou <character>) je typ osoby vystupujúcej v príbehu. Nadradený prvok <characters> definuje kategóriu a deti sú jej členmi. Prostredníctvom XML atribútu "role" môžeme ďalej klasifikovať jednotlivé postavy protagonistku, antagonistu alebo podpornú postavu.

Časové a sekvenčné vzťahy Hoci sú stromy XML prirodzene hierarchické, poradie súrodeneckých prvkov môže predstavovať časovú alebo logickú postupnosť. Pre ilustráciu si vezmime nasledujúcu posutpnosť záznamov v denníku:

```
<diary>
  <entry date="1939-09-01">Začala vojna.</entry>
  <entry date="1939-09-02">Dnes som počul správy o invázii...</entry>
</diary>
```

Prvky <entry> tu nie sú len časťami <diary>; ich poradie môže odrážať jednak poradie denníkových záznamov, ako aj plynutie času a vývok udalostí.

Deskriptívne vzťahy (atribúcia a anotácia) XML umožňuje prvkom niesť popisy alebo atribúty iných prvkov, ako napríklad v nasledujúcej štruktúre, ktorá kóduje vlastnosti nejakej osoby:

```
<person>
    <name>Terézia Vansová</name>
    <birthDate>1857-4-18</birthDate>
    <occupation>Spisovateľka</occupation>
</person>
```

kde každý podradený prvok opisuje iný aspekt osoby identifikovanej koreňovým prvkom.

Referenčné vzťahy Pro kódovaní je niekedy potrebné zaznamenať prepojenie prvkov, ktoré spolu logicky súvisia, ale nie sú štrukturálne vnorené - napríklad prepojonie poznámky pod čiarou s úryvkom, ktorého sa týka. XML stromy sú síce vo svojej

podstate hierarchické, ale toto obmedzenie obísť pomocou odkazov implementovaných prostredníctvom XML atribútov.

V nasledujúcom príklade vidíme, že <note> síce nie je potomkom <paragraph>, ale od-kazuje naň pomocou atribútu "target", ktorého hodnota obsahuje identifikátor relevantného paragrafu, pričom ten je mu pridelený prostredníctvom atribútu "id".

```
<paragraph id="p1">
    My ale, ktorí sa tej katastrofy nedočkáme, obráťme našu
    pozornosť k národnostnej otázke a k makovým opekancom.
</paragraph>
<note target="#p1">
    Trochu sa síce opozdila táto besednica, ale opekance s makom by vari ešte i
    teraz nikto neohrdil.
</note>
```

Kontextové a diskurzívne vzťahy V literárnych a historických materiáloch je často dôležité ukázať, ako je nejaký výrok prezentovaný v diskurzívnom kontexte - napríklad uviesť hovorcu repliky v dialógu alebo to, že daný riadok predstavuje verš básne.

</utterance>

</div>

V predchádzjúcom príklade má každá z replík - reprezentovaných značkou <utterance> - nastavený atribút "speaker", ktorého hodnota označuje jej hovorcu.

Redakčné alebo interpretačné vrstvenie Digitálne edície literárnych diel, si často vyžadujú kódovanie interpretačných vzťahov - napríklad označenie redakčných korekcií, neistého čítania alebo viacerých verzií úryvku. XML umožňuje modelovať ich prostredníctvom vnorených prvkov alebo atribútov. Pre príklad si vezmiem situáciu, keď chce editor zaznamenať opravu chyby sa nachádza v originálnom texte:

>

Nuž, bračekovci, verte alebo nie, ale ja som sa vtedy cítil ako <choice><orig>mys</orig><corr>myš</corr></choice> v kyslom
mlieku.

Pôvodná a opravená verzia tu koexistujú v jednej redakčnej štruktúre.

Táto séria príkladov ukazuje, že prostredníctvom formátu XML sme schopní vyjadriť oveľa viac typov vzťahov než len vzťah medzi celkom a jeho časťami. Umožňuje nám modelovať, ako veci súvisia - štrukturálne aj koncepčne. Vďaka tomu je tento formát obzvlášť vhodný pre disciplíny, ako je literatúra, história a lingvistika, kde význam často závisí od vzťahov medzi ľuďmi, textami, udalosťami a interpretáciami.

Správna forma a validita XML dokumentu Po preskúmaní základných stavebných prvkov XML, je dôležité pochopiť pravidlá, ktoré určujú, aké kombinácie týchto zložiek utvárajú dokument, ktorý zodpovedá XML štandardu. ²⁸ Tieto pravidlá spadajú pod dve súvisiacie, ale odlišné kategórie: správna forma a validita.

Tieto pravidlá zabezpečujú, aby mohol byť dokument správne spracovaný softwérom, ale fungujú na rôznych úrovniach. Mať správnu formu je minimálna požiadavka kladená na každý XML dokument; validita je striktnejšia obmedzenie, ktoré vyžaduje štrukturálnu konzistenciu dokumentu vzhľadom na určitý formálny model.

²⁸"Extensible Markup Language (XML) 1.0 (Fifth Edition)".

Správne utvorený (well-formed) XML dokument je taký dokument, v ktorom sú všetky stavebné prvky použité v súlade so základnými syntaktickými pravidlami štandardu XML. Tie sa dajú zhrnúť do týchto piatich bodov:²⁹

- 1. Dokument musí mať jeden a len jeden koreňový element, ktorý obsahuje všetky ostatné elementy v dokumente.
- 2. Každý element musí byť utvorený zo začiatočnej a koncovej značky alebo musí mať podobu prázdneho elementu.
- 3. Všetky prvky musia byť správne vnorené
- 4. Všetky názvy elementov a atribútov musia dodržiavať XML konvencie pre pomenovania (t. j. nesmú sa začínať číslicou, rozlišovanie veľkých a malých písmen, atď.)
- 5. Hodnoty atribútov sa dávajú do jednoduchých alebo dvojitých úvodzoviek.

Príklad správne utvoreného dokumentu:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<book>
    <title>Dom v stráni</title>
    <author gender="M">Martin Kukučín</author>
    <year>1903</year>
</book>
```

Tento dokument je správne utvorený, pretože:

- má práve jeden koreňový element (<book>)
- všetky elementy sú správne vnorené a uzatvorené
- mená značiek a atribútov spĺňajú konvencie XML
- hodnoty atribútov sú v úvodzovkách

Príklad nesprávne utvoreného dokumentu:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<book>
    <title>Dom v stráni<title>
    <author gender=M>Martin Kukučín
```

²⁹Gulbransen et al., Special Edition Using XML, 2nd Edition.

```
<year>1903
</book>
```

Tento dokument nie je správne utvorený, pretože:

- Element <title> nie je správne uzavretý (je otvorený značkou <title>, ale namiesto
 </title> je nesprávne uzavretý opäť pomocou <title>)
- Element nie je uzavretý.
- Hodnota atribútu gender nie je v úodzovkách
- Koncová značka elementu <year> nekorešpodnuje so začiatočnou značkou (keďže v
 XML sa rozlišuje medzi veľkými a malými písmenami)

Validný XML dokument je potom taký dokument, ktorý je 1) správne utvorený a 2) zodpovedá formálnej gramatike alebo modelu definovanému prostredníctvom DTD (Document Type Definition), XML schéme (XSD) alebo RELAX NG.³⁰ Tento model, bežne označovaný ako XML schéma, opisuje, aké elementy a atribúty sú povolené, v akom poradí a koľkokrát sa môžu vyskytovať, aké typy hodnôt môžu obsahovať, atď.

Validácia je v podstate zmluva medzi dokumentom a deklarovaným modelom. Zatiaľ čo požiadavka dobrej utvorenosti (well-formedness) dokumentu zabezbečuje, že je štruktúrovaný ako strom, jeho validita garantuje, že je tento strom správnym druhom stromu pre danú aplikáciu alebo vedeckú oblasť (vymedzenú XML schémou). Všetky validné dokumenty teda musia byť dobre utvorené, ale nie všetky dobre utvorené dokumenty sú validné.

Pre ilustráciu validácie XML dokumentu si vezmime nasledujúcu DTD schému:

```
<!DOCTYPE book [
    <!ELEMENT book (title, author)>
    <!ELEMENT title (#PCDATA)>
    <!ELEMENT author (#PCDATA)>
]>
```

Toto môžeme vyjdariť v bežnej reči v podobe nasledujúcich požiadaviek:

 $^{^{30}}$ Pre bližšie oboznámenie sa s týmito spôsobmi, ako definovať XML model, pozri (DeRose, $\it{The~SGML~FAQ~Book})$

- element <book> musí obsahovať najprv element <title> nasledovaný elementom
 <author>
- elementy <title> a <author> musia obsahovať len text (PCDATA, resp. "parsed character data")

To znamená, napríklad, že nasledujúci XML dokument je validný vzhľadom na vyššie uvedenú schému:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<book>
    <title>Dom v stráni</title>
        <author>Martin Kukučín</author>
</book>

Zatiaľ čo tento voči nej nie je validný (aj keď je dobre utvorený):
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<book>
        <author>Martin Kukučín</author>
        <title>Dom v stráni</title>
</book>
```

Praktické výhody validácie XML sú obzvlášť významné pri kolaboratívnych a dlhodobých digitálnych projektoch. Vďaka tomu, že validácia zabezpečuje súlad všetkých dokumentov so spoločnou schémou, podporuje konzistentnosť medzi prispievateľmi a zabraňuje štrukturálnym chybám, ktoré by inak mohli zostať nepovšimnuté. Umožňuje automatizované pracovné postupy - napríklad transformáciu pomocou XSLT, publikovanie prostredníctvom platforiem ako TEI Publisher alebo integráciu do vyhľadávacích systémov - tým, že zaručuje predvídateľnú štruktúru a používanie XML elementov. Validácia tiež uľahčuje interoperabilitu s inými nástrojmi a systémami, čím uľahčuje zdieľanie údajov medzi inštitúciami alebo projektmi. Validácia v podstate funguje ako mechanizmus kontroly kvality, ktorý podporuje efektívnosť, spoľahlivosť a dlhodobú udržateľnosť postupov využívajúcich XML formát.

TEI (Text Encoding Initiative)

Iniciatíva pre kódovanie textu (Text Encoding Initiative, TEI) je v digitálnych humanitných vedách široko prijatý štandard na reprezentáciu textov v digitálnej forme pomocou XML. Základom tohto štandardu je schéma TEI XML, komplexný a prispôsobiteľný model, ktorý definuje sémantického kódovania textových javov - od bibliografických metadát až po komplexné varianty rukopisov. Namiesto pevne stanoveného súboru značiek poskytuje schéma TEI flexibilný rámec prispôsobiteľný potrebám literárneho, jazykového, historického a kultúrneho výskumu.

Schéma TEI je formálne definovaná prostredníctvom už vyššie spomínaných jazykov RE-LAX NG, DTD alebo W3C XML Schema, čo umožňuje validáciu dokumentov voči modelom kompatibilných s TEI. Pravidlá tejto schémy opisujú nielen to, ktoré XML elmenty sa môžu v dokumentoch používať (napr.

,

, , atď.), ale aj to, ako môžu byť vnorené, aké atribúty môžu obsahovať a v akom poradí sa môžu vyskytovať.

TEI sa vyznačuje schopnosťou reprezentovať komplexné redakčné a interpretačné informácie, ako sú textové varianty, anotácie, štrukturálne hierarchie a sémantické prvky. Napríklad vydanie slovenského románu zakódované v TEI môže obsahovať nielen štruktúru kapitol a odsekov, ale aj označenie mien historických postáv (), miest (), dátumov () a edičných poznámok (

).

Schéma TEI je vďaka svojmu dizajnu veľmi dobre modifikovateľná, čo umožňuje používateľom prispôsobiť ju špecifickým potrebám ich projektov. Táto modifikovateľnosť sa dosahuje predovšetkým prostredníctvom mechanizmu, ktorý využíva špecifikáciu ODD (One Document Does it all) na definovanie toho, ktoré prvky, atribúty a moduly sa do upravenej schémy zahrnú, vylúčia alebo zmenia. Používatelia môžu pridávať nové elementy, meniť modely obsahu alebo obmedzovať používanie určitých značiek, a to všetko pri zachovaní kompatibility s validačnými nástrojmi a dokumentačnými systémami.

TEI Moduly: Funkčné stavebné prvky schémy

Usmernenia TEI organizujú XML elementy do samostatných, tematicky zoskupených modulov, ktoré odrážajú bežné redakčné a vedecké postupy. Každý modul sa zameriava na konkrétny aspekt textovej reprezentácie, od základnej štruktúry dokumentu až po komplexnú jazykovú anotáciu. Pri vytváraní prispôsobenia TEI sa zvyčajne vyberajú moduly, ktoré zodpovedajú potrebám daného projektu, čím sa zabráni zbytočnej zložitosti a zároveň sa zachová validita.

HTML

CSS

TEI Publisher

Linux

Dôležitou, ale často opomínanou zložkou pracovného postupu tvorby korpusu, bolo použitie operačného systému Linux ako technologického základu projektu. Linux poskytoval stabilné prostredie s otvoreným zdrojovým kódom, ktoré sa ideálne hodilo na požiadavky rozsiahleho spracovania textu, kontroly verzií a automatizácie. Jeho kompatibilita so základnými nástrojmi - ako sú knižnice na spracovanie TEI, XML a skriptovacími jazykmi, ako sú Python a Bash - nám umožnil výskumnému tímu vytvoriť vlastné postupy na čistenie údajov, kódovanie a správu korpusu. Okrem toho modulárna konštrukcia systému Linux umožnila jemnú kontrolu nad systémom správania, od oprávnení súborov až po plánovanie úloh, čo sa ukázalo ako nevyhnutné, keď pri práci so súbormi údajov archívneho rozsahu. V tejto časti sa uvádza, ako systém Linux podporoval technickú infraštruktúru projektu, pričom sa zdôrazňuje jeho úloha pri zabezpečovaní transparentnosti, reprodukovateľnosti a dlhodobej udržiavateľnosti - hodnôt, ktoré zdieľa digitálnych humanitných vied a komunitách open-source.

Programovacie jazyky

Medzi základné technológie použité v projekte budovania korpusu patria programovacie jazyky Python a Lua, ktoré zohrávali odlišné, ale vzájomne sa dopĺňajúce úlohy. Python

slúžil ako primárny jazyk na manipuláciu s údajmi, spracovanie textu, a integráciu s knižnicami na spracovanie TEI-XML, parsovanie regulárnych výrazov, a transformáciu metadát. Jeho čitateľnosť, všestrannosť a rozsiahly ekosystém sa hodil na vytváranie robustných skriptov na automatizáciu úloh, ako sú čistenie OCR, overovanie štrukturálnych značiek a štatistické analýzy. Jazyk Lua sme používali predovšetkým na vývoj vlastných filtrov a zapisovačov pre Pandoc, čo umožnilo jemnú kontrolu nad konverziou dokumentov najmä na generovanie konzistentných výstupov z textov zakódovaných v TEI do formátov ako HTML, Markdown alebo LaTeX. Táto skriptovacia vrstva umožnila tímu prispôsobiť transformáciu zložitých štruktúr XML do použiteľných formátov na vedeckú prezentáciu aj výpočtovú analýzu. Táto časť skúma, ako Python a Lua prispeli k modulárnemu, reprodukovateľnému projektu. pracovných postupov, čím sa posilňuje hodnota ľahkého, účelovo vytvoreného skriptovania v digitálnej humanitnej infraštruktúry.

V projektoch digitálnych humanitných vied nie je programovanie ani tak o vytváraní komplexného softvéru ale skôr o navrhovaní flexibilných nástrojov, ktoré pomáhajú skúmať, transformovať a interpretovať údaje. V tomto kontexte sa ukázali obzvlášť užitočné dva jazyky: Python a Lua - každý s vlastnými silnými stránkami a úlohami v rámci pracovného postupu DH.

Python je jedným z najpoužívanejších jazykov v digitálnej humanistike vďaka jeho čitateľnosti, rozsiahlym knižniciam a aktívnej komunite. Je obzvlášť vhodný na úlohy, ako je čistenie textových údajov, analýza frekvencií slov, konverzia formátov súborov alebo vyhľadávanie metadát. Napríklad pomocou knižníc, ako sú lxml alebo BeautifulSoup, môžno efektívne získavať informácie z XML alebo HTML dokumentov , zatiaľ čo nástroje ako Pandas umožňujú výkonnú manipuláciu s údajmi a štatistické súhrny len s niekoľkými riadkami kódu. Python je ideálny na vytváranie opakovateľných, modulárnych skriptov, ktoré sa dajú zdieľať a opätovne používať v ďalších projektoch .

Jazyk Lua je ľahký skriptovací jazyk, ktorý je často súčasťou iných nástrojov . V kontexte DH zažiari, keď sa používa na prispôsobenie pracovných postupov v rámci softvéru, ako je Pandoc - univerzálny konvertor dokumentov, ktorý hrá kľúčovú úlohu v mnohých postupoch transformácie textu. Pomocou jazyka Lua môžno vytvárať kompaktné filtre, ktoré upravujú spôsob konverzie dokumentov, napríklad preformátovanie názvov kapitol, odstránenie poznámok pod čiarou alebo extrakciu špecifických prvkov TEI pred exportom do HTML alebo PDF. Vďaka jednoduchosti jazyka Lua sa ho možno ľahko naučiť

pre špecifické, cielené úlohy, najmä pri práci v rámci štruktúrovaných publikačných systémov.

Python a Lua spoločne ponúkajú výkonnú sadu nástrojov: Python na spracovanie údajov a analýzu, Lua na transformáciu a prispôsobenie dokumentov. Zvládnutie dokonca aj základných skriptov v týchto jazykoch môže výrazne rozšíriť možnosti výskumu v oblasti digitálnych humanitných vied a preklenúť tak priepasť medzi tradičnými vedeckými a počítačovými metódami.

Digitalizácia: Od tlačenej stránky k strojovo čitateľnému textu

The foundation of the corpus-building process began with the digitization of physical novels, many of which existed only in aging print editions or archival microfilm. This phase involved careful selection of source materials based on availability, historical significance, and condition, followed by high-resolution scanning and optical character recognition (OCR). While OCR technologies offer substantial time savings, the process also revealed the limitations of automated text capture when applied to older Slovak orthographies, non-standard typography, or damaged pages. As a result, post-OCR correction—both automated and manual—became a key component of the digitization workflow. This section outlines the practical and methodological considerations that shaped the transition from analog texts to machine-readable data, including the tools, standards, and quality control measures employed to ensure that the digital texts would be suitable for subsequent encoding and analysis.

Kódovanie: Štruktúrovanie textu podľa schémy TEI

Once the novels were digitized and cleaned, the next step involved enriching the plain text with semantic and structural markup using the Text Encoding Initiative (TEI) guidelines. This phase was central to transforming the corpus into a scholarly resource that could support both humanistic inquiry and computational analysis. TEI encoding allowed for detailed representation of textual features such as chapter divisions, narrative perspective shifts, named entities, quotations, and paratextual elements (e.g., prefaces, footnotes). It

also facilitated the inclusion of bibliographic metadata, authorial information, and historical publication context. Balancing descriptive accuracy with encoding efficiency required the development of project-specific schemas and tagging conventions, as well as the use of both automated tagging scripts and manual interventions. This section delves into the rationale behind the encoding strategy, the challenges of modeling 19th- and early 20th-century Slovak prose, and the tools and workflows adopted to ensure consistency and interpretive flexibility.

Prezentácia: Publikovanie pomocou TEI Publisher

With the corpus fully encoded, the final phase focused on making the material available through a web-based interface that preserved the richness of the TEI markup while offering a smooth, intuitive user experience. For this, TEI Publisher served as the central platform, chosen for its native support of TEI-XML and its flexibility in presenting complex textual structures. The platform enabled not only the display of texts but also faceted browsing, full-text search, and customizable views tailored to different user groups—whether scholars, educators, or general readers. TEI Publisher's reliance on standards-based technologies like XSLT and REST APIs also allowed for future integration with visualization tools or external datasets. This section discusses the implementation of TEI Publisher in the context of the corpus, detailing how its configuration and extensions were used to bridge the gap between encoded data and accessible digital editions.

Bibliografia

- Brown, Gordon, ed. The Universal Declaration of Human Rights in the 21st Century, a Living Document in a Changing World. Cambridge, [New York]: Open Book Publishers; NYU Global Institute for Advanced Study, 2016.
- DeRose, S. J. The SGML FAQ Book: Understanding the Foundation of HTML and XML. 1997th edition. Boston: Kluwer Academic Publishers, 1997.
- "Extensible Markup Language (XML) 1.0 (Fifth Edition)." Accessed April 15, 2025. https://www.w3.org/TR/REC-xml/.
- Fennell, Philip. "Extremes of XML." In XML London 2013 Conference Proceedings, 80–86. XML London, 2013. https://doi.org/10.14337/XMLLondon13.Fennell01.
- "Git." Wikipedia, May 2025. https://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Git&oldid=1 288616179.
- Gulbransen, David, Kynn Bartlett, Earl Bingham, Alexander Kachur, Kenrick Rawlings, and Andrew H. Watt. Special Edition Using XML, 2nd Edition. 2nd ed. Que., 2002. https://www.informit.com/store/special-edition-using-xml-9780789727480?w_ptgrevartcl=XML+Building+Blocks%3a+Elements+and+Attributes_27865.
- "History of Unicode." Accessed April 26, 2025. https://www.unicode.org/history/.
- "Unicode Standard." Accessed April 15, 2025. https://www.unicode.org/standard/standard.html.
- "What Is XML (Extensible Markup Language)?" What Is. Accessed April 16, 2025. https://www.techtarget.com/whatis/definition/XML-Extensible-Markup-Language.
- "XSL Transformations (XSLT) Version 2.0 (Second Edition)." Accessed April 22, 2025. https://www.w3.org/TR/xslt20/.